HØJBY nyt
Lokalnyheder for Højby-Lindvedområdet

Indlæg i Højby Nyt 2025 Nr. 7
Små anekdoter fra Niels Peter Nielsen's erindringer om hans barndomslege i Højby ca. 1920

Af: Bodil Lund, Højby Loakalhistorisk Arkiv

Lege

Det første jeg husker, var vel naboens drenge, een yngre og een ældre end mig. Vi pjaskede i vandpytter på vejen, resultatet var lidt klamt.

Hos en anden dreng, hvis far var gdr., opdagede vi drenge, at jorden var ved at revne, så vi gik omgående i hughuset (en betegnelse for et lille værksted, hvor man lavede økseskafter og rivetænder, beslag til træsko o.s.v.), fik fat i en pakke 4" søm og en hammer, og fik hele pakken slået i jorden på gårdspladsen!

Om foråret spillede vi langbold og et andet spil, som af os kaldtes "Jeppe". Det foregik på den måde: To hold drenge (11) på hver, en god hasselkæp på en alens-længde (62,77cm), to mursten blev stillet, så der kunne lægges en kort pind over på ca. 1 fod (30,48cm).

Nu satte man sin alenstok under pinden og vippede den så langt væk som muligt, men hvis en af holdet, der var ude, kunne ramme den, før den faldt på jorden, og slå den bag mål, var man ude. Ellers måtte man måle med sin stok fra mål og til, hvor den landede, så og så mange alen. Det var vel nærmest en slags form for Chricket.

Disse to lege foregik altid på gaden, der var ingen biltrafik dengang.

Hoppe i tømme var også en god leg, derimod at sjippe var ikke så kendt, heller ikke "jo jo".

Så spillede vi trille. Det var vel nærmest min opgave at skaffe trillerne. De blev tit lavet af rundstok af bøgetræ og så skåret lige over på vores båndsav. Da min far var snedker, kunne han ikke altid undgå at save brænde for folk. Når der var et stykke egnet til triller, blev det gerne lagt fra til det formål. Det gik ud på, at få dem til at trille længst.

Så var der toget og skinnerne. Det var jo altid lige ved hånden, dels med at løbe over så tæt ved som muligt. Det skulle gerne være, så kasketten på lokomotivføreren rejste sig på hovedet af ham. Mønter lagde vi gerne på skinnerne for at få dem endnu fladere tilbage. Men vi var noget forsigtige med disse numre, dels fløjtede toget, så det kunne høres langt væk, og dels kunne mønterne jo ikke bruges igen. Det var også et godt middel til en endefuld. Der var på det tidspunkt en portør på stationen, som engang var blevet kørt ned af toget, hvor han havde bidt et stykke af sin tunge og næsten ikke kunne tale. Ham blev der jo gerne henvist til, hvordan det kunde gå os.

Mobning

Der var kun 2 klasser i skolen, lilleklassen og storeklassen med en 3-4 årgange i hver. Så hvad de mindre børn ikke kunne finde på, skulle de store nok lære os. Nu begyndte det politiske at spille en stor rolle. Flertallet af forældrene

var Venstre, få Radikale og vist ingen Konservative og Sociale. Vi børn af Radikale blev der rigtig hundset med af de andre, især når vi gik fra skole, det vil sige, vi gik ikke, vi løb, ellers fik vi tærsk. Jeg var barn af "den røde snedker". Det led jeg meget under. De to første år i storeklassen sørgede jeg for at komme først ud af klassen, når der blev sagt: "Så må I gå hjem". Jeg havde altid mine sager pakket, så det var hurtigt afsted over hegn og haver og hjem. De sidste par år i skolen var der ikke noget, for da var jeg blevet stor nok til at jeg kunne slå fra mig, og de store forsvandt jo for hvert år, der gik. Men det var en streng tid. Til hverdag hjemme kunne man altid klare sig. Der var venstredrengene jo ikke samlet.

Der blev også spillet fodbold på en mark nede bagved Højbygård (Højbyvej 9).

Sammen med nogle drenge, havde vi gravet en hule i jorden helt ude i enden af haven. Hulen var så stor, at der kunne være 3-4 drenge i den. Et hul i jorden, gl. brædder over og siden igen jord på, den var helt godt camoufleret, men dog ikke mere hemmelig end at mine forældre vidste, at den var der.

På en trekantet hylde henne ved vasken i køkkenet, havde der i lang tid ligget en stor cigar, som far havde fået af en repræsentant. Cigaren blev ikke bedre at ligge. Den svulmede op af dampe og lignende. Far røg jo ikke, så en eftermiddag forsvandt den. Samme aften kom jeg ikke til spisning, og far blev sendt ud efter mig. Tanken faldt hurtigt på hulen. Ganske rigtigt. Carlo Sander og jeg var der og røg på den store cigar, da min far kom og fandt os. Jeg var lige så bleg som en vis en fra Lybæk (Lübeck). Nu gik det hurtigt hjem, og jeg fik da også nogle på ørerne, måske den eneste gang, jeg sådan rigtig kan huske. Efter den tid var der ikke noget ved at ryge mere.

Men det kom så igen senere.

Drengefodbold[illegible]mp i Højby.

Ved et i Højby afholdt Fodboldstævne mellem Drengeklubberne fra Fangel, Sdr. Næraa, Pederstrup og Højby vandt Fangel over Sdr. Næraa med 2—1, Højby over Pederstrup med 11—1, og Højby over Fangel med 2—0. Højby vandt dermed 1 Sølvnaale, der var udsat af de fire Klubber.

Fodboldresultater fra et avisudklip